

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 18 grudnia 2023 r.

DIH-2.707.40.2023.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 42.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 oraz poz. 803), zwanej dalej: kpa, art. 9ca ust. 1 i 3, art. 35 a pkt 11, art. 35 c ust. 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r., poz. 846 oraz poz. 1681) dalej zwanej: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 oraz poz. 877), dalej zwanej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 25 października 2023 r., złożonego przez pełnomocnika Pani Elżbiety Wawrzyniak Stacja Paliw Leszcze (dalej zwanej: „przedsiębiorcą” lub „stroną”) – od decyzji PU.KPSP.1.2023 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 października 2023 r. (sygn. PU.8361.363.2023), nakładającej na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 1, tj. w kwocie 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów rodzajem wydawanych paliw ciekłych, o którym mowa w art. 9ca ust. 1,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 31 października 2023 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Łódzki WIIH” lub „organ pierwszej instancji”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ drugiej instancji” lub „organ odwoławczy”) odwołanie wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego WIIH, działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr PU.8361.363.2023 z dnia 21 czerwca 2023 r. przeprowadzili kontrolę na należącej do przedsiębiorcy stacji paliw.

Zgodnie z upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli wszczętej w dniu 21 czerwca 2023 r. to między innymi kontrola jakości paliw ciekłych oraz sprawdzenie oznakowania miejsc tankowania paliw ciekłych. Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności właściciela stacji benzynowej. Przed przystąpieniem do czynności okazano legitymacje służbowe oraz wręczono za pokwitowaniem pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego. Powyższe dokumenty dołączono do akt kontroli. Kontrolę odnotowano w książce kontroli przedsiębiorcy. W toku czynności podjętych i przeprowadzonych w dniu 21 czerwca 2023 r. ustalono, że na kontrolowanej stacji paliw wprowadzane do obrotu następujące rodzaje paliw:

- benzyna RON 98 (2 odmierzacze),
- benzyna RON 95 (4 odmierzacze),
- olej napędowy ON (6 odmierzaczy),
- gaz skroplony LPG (1 odmierzacz).

Inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że dystrybutory oraz pistolety wydawcze paliw ciekłych nie były oznakowane w sposób określony w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738), dalej zwanego „rozporządzeniem w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego”. Dokumentację fotograficzną włączono do akt kontroli.

Strona, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, została pouczone o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. W dniu 21 czerwca 2023 r. na terenie kontrolowanej placówki zakończono protokół i po odczytaniu został podpisany bez uwag. Strona nie wniosła uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z dnia 8 września 2023 r. Łódzki WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzonych naruszeń polegających na

niewykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przedsiębiorcę pouczone o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Pismo zostało doręczone w dniu 13 września 2023 r.

W dniu 18 września 2023 r. do siedziby Łódzkiego WIIH wpłynęło pismo strony, w którym wniosła prośbę o odstąpienie nałożenia kary pieniężnej. Przedsiębiorca przyznał, że „...*Nowe naklejki nie zostały umieszczone z powodu przeoczenia przeze mnie wejścia w życie nowych przepisów. Było to spowodowane nadmiarem obowiązków oraz zbyt często zmieniającymi się przepisami, nie tylko w branży paliwowej ale również w transporcie oraz w zakresie księgowości. Naklejki te zostały niezwłocznie zamówione i naklejone, co dokumentuję przesyłając zdjęcie.*” Strona podkreśliła, że przy rozpatrywaniu prośby o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej za brak oznakowania warto wziąć pod uwagę fakt, iż od początku prowadzenia działalności, tj. 2009 r. nie było wobec niej żadnych uwag i zastrzeżeń a także, że kara pieniężna jest zbyt wysoka i nieproporcjonalnie surowa do wykroczenia. Ponadto wskazała, że w interesie publicznym jest budowanie u obywateli oraz podmiotów gospodarczych zaufania do organów państwa.

Łódzki WIIH, w dniu 29 września 2023 r. odpowiadając na pismo strony wskazał na wymóg prawny, którego nie zastosowała strona oraz poinformował o karze pieniężnej za niewykonanie obowiązku wskazanego w art. 9ca ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto poinformował, że stanowisko strony zostanie rozważony przez organ.

Łódzki WIIH 5 października 2023 r. wydał decyzję PU.KPSP.1.2023 (sygn. PU.8361.363.2023), w której wymierzył stronie administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 1 tej ustawy, tj. w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy. Decyzja została doręczona stronie w dniu 11 października 2023 r.

Pełnomocnik strony w dniu 25 października 2023 r. wniósł odwołanie od decyzji Łódzkiego WIIH zaskarżył w całości decyzję zarzucając jej naruszenie przepisów postępowania:

- 1) art.7 kpa, art. 77 § 1 kpa, art. 80 kpa w związku z art. 189f § 1 pkt 1 kpa polegające na nierozpoznaniu w sposób wszechstronny i bezstronny całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w konsekwencji dowolne uznanie, bez przeprowadzania jakiegokolwiek analizy w tym zakresie, że waga naruszenia nie jest znikoma w związku

z czym organ nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu;

- 2) art. 189f § 1 pkt 1 kpa polegającym na niewłaściwym zastosowaniu ww. przepisu poprzez uznanie, że nie zaszyły podstawy do odstąpienia od nałożenia kary, gdyż waga naruszenia nie jest znikoma, w sytuacji w której pomimo braku odpowiednich oznaczeń na pistoletach wydawczych, były one oznaczone odpowiednimi kolorami, charakterystycznymi dla rodzaju wydawanego paliwa, a dodatkowo dystrybutory paliw posiadały czytelne i jasne oznaczenia rodzajów wydawanego paliwa, co eliminowało powstanie znaczącego ryzyka zatankowania pojazdów niewłaściwym rodzajem paliwa oraz naruszenie interesu konsumenta.

Pełnomocnik wniósł o uchylenie decyzji w całości oraz o orzeczenie o odstąpieniu od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec odwołującej i zastosowanie pouczenia. Ewentualnie, w sytuacji stwierdzenia przez organ odwoławczy, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do uchylenia decyzji i orzeczenia co do istoty sprawy, wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Pełnomocnik wskazał, że odwołująca uznała swoją winę w błędnym oznakowaniu dystrybutorów i niezwłocznie usunęła naruszenie o czym poinformowała organ załączając dokumentację zdjęciową, obrazującą prawidłowe oznakowanie pistoletów i dystrybutorów. Zaznacza, że usunięcie nieprawidłowości było dokonane na etapie postępowania administracyjnego tj. przed wydaniem decyzji WIIH dlatego też zachodzi przesłanka uprawniająca organ do odstąpienia od nałożenia przedmiotowej kary. Wskazał, że każdy z pistoletów wydawczych jest w kolorze odróżniającym olej napędowy (kolor czarny) od benzyn silnikowych (kolor zielony), co ułatwia ich rozpoznanie. Ponadto pistolety wydawcze oleju napędowego mają grubszą końcówkę co nie pozwala na zatankowanie oleju napędowego do auta napędzanego benzyną bezołowiową. Istniejące oznaczenie eliminowało ryzyko pomyłki w zakresie rodzaju tankowanego paliwa. W tym stanie w ocenie odwołującej zaszała przesłanka znikomości naruszenia.

Prezes UOKiK, pismem z dnia 13 listopada 2023 r. zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo doręczono w dniu 21 listopada 2023 r. W związku z potrzebą umożliwienia stronie wypowiedzenia się w sprawie Prezes UOKiK postanowieniem z 6 grudnia

2023 r. przedłużył postępowanie do dnia 20 grudnia 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Jak stanowi art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.

Jak stanowi ust. 3 informacje, o których mowa w ust. 1, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu.

Zgodnie z ust. 4 Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób:

- 1) oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, o których mowa w ust. 1, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego,
- 2) formułowania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2

- biorąc pod uwagę konieczność udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania, a w przypadku, gdy

zostały wydane odpowiednie Polskie Normy, także ich postanowienia.

Jak stanowi art. 9d ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 6b ust. 2, art. 6c, art. 9c oraz art. 9ca ust. 1-3, przeprowadza Inspekcja Handlowa.

W myśl art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1 – 3. Jak stanowi art. 35c ust. 1 ww. ustawy kara pieniężna, o której mowa w art. 35a pkt 11 wynosi 5 000,00 zł.

Szczegółowy sposób formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego, umieszczanej na terenie na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych określa rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738) dalej zwane: „rozporządzeniem w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego”. Rozporządzenie to zostało opublikowane w dniu 23 września 2021 r. a weszło w życie w dniu 1 stycznia 2022 r.

Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w tej sprawie tj. protokole kontroli z dnia 21 czerwca 2023 r. i aktach kontroli nr PU.8361.363.2023 oraz aktach postępowania administracyjnego Łódzkiego WIIH. Protokół kontroli z dnia 21 czerwca 2023 r. nr akt kontroli nr PU.8361.363.2023 jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 76 § 1 kpa i stanowi dowód tego, co w nim urzędowo stwierdzono.

Z treści protokołu kontroli bezspornie i jednoznacznie wynika, że w momencie wszczęcia kontroli w dniu 21 czerwca 2023 r. na kontrolowanej stacji paliw, na wszystkich 12 pistoletach wydawczych przeznaczonych do tankowania paliw ciekłych oraz na dystrybutorach brakowało oznaczeń zgodnych z określonymi rozporządzeniem w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego. Strona została pouczone o treści art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej oraz w toku kontroli podpisała protokół kontroli bez uwag i nie skorzystała z możliwości wniesienia uwag do protokołu na piśmie w terminie 7 dni od daty przedłożenia protokołu do podpisu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym i prawnym było stwierdzenie Łódzkiego WIIH, że strona naruszyła art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota wymierzonej administracyjnej kary pieniężnej tj. 5 000,00 zł, wynika wprost z treści art. 35c ust. 1

ww. ustawy. Przesłanką jej wymierzenia jest sam fakt stwierdzenia naruszenia prawa, które w tej sprawie zostało niewątpliwie stwierdzone. Organ pierwszej instancji nie dopatrył się podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Pełnomocnik strony zarzucił decyzji naruszenie art. 7 kpa, art. 77 § 1 kpa, art. 80 kpa w związku z art. 189f § 1 pkt 1 kpa polegające na nierozpoznaniu w sposób wszechstronny i bezstronny całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w konsekwencji dowolne uznanie, bez przeprowadzania jakiegokolwiek analizy w tym zakresie, że waga naruszenia nie jest znikoma w związku z czym organ nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu.

Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Wyrażona w art. 7 kpa zasada prawdy obiektywnej odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zdaniem Prezesa UOKiK zgromadzony materiał dowodowy umożliwi pełną i dogłębną analizę sprawy. Organ I instancji zgodnie z art. 77 § 1 kpa podjął wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy i zgodnie z art. 80 kpa ocenił na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (wskazać należy tu protokół kontroli). Z treści protokołu, niewątpliwie wynika, że w momencie wszczęcia kontroli w dniu 21 czerwca 2023 r. (karta nr 4) *„Na pistoletach wydawczych i dystrybutorach nie było umieszczonych identyfikatorów w kształcie koła (benzyna silnikowa) i kwadratu (olej napędowy) z zamieszczonymi w środku symbolami E5 wskazującymi maksymalną zawartość etanolu w procentach objętościowych i B7 wskazującymi maksymalną zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych w procentach objętościowych, co świadczyło o niedopełnieniu obowiązku przez przedsiębiorcę [...] wynikającego z art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”* Jak już wspomniano przesłanką wymierzenia kary pieniężnej jest sam fakt stwierdzenia naruszenia prawa, które w tej sprawie zostało niewątpliwie stwierdzone. Po przeanalizowaniu powyższych ustaleń kontrolnych i uwzględnienia celowości

określenia sposobu oznakowania w rozporządzeniu, organ I instancji uznał, że powstałe naruszenie nie można uznać za znikome w związku z czym nie można zastosować w niniejszej sprawie art. 189f kpa, tym samym podjął wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy.

Pełnomocnik strony w odwołaniu z dnia 25 października 2023 r. wskazał, że strona nie zgadza się z wymierzoną karą pieniężną i wnioskuje o odstąpienie od jej wymierzenia i poprzestanie na pouczeniu. W ocenie strony stwierdzony brak oznaczeń nie spowodował negatywnych skutków dla klientów kontrolowanej stacji paliw oraz że do naruszenia powstało w sposób niezamierzony.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że wprowadzenie obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów jest umotywowane koniecznością udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania. Przepis art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Z treści powyższego przepisu wynika, że obowiązek oznaczenia winien być wykonany w momencie rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na wprowadzaniu do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliw oraz stacjach zakładowych. Warto w tym miejscu wskazać, że rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem, zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw w dniu 23 września 2021 r. i weszło w życie w dniu 1 stycznia 2022 r. W związku z powyższym strona jako podmiot profesjonalny prowadzący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej paliw ciekłych winna była znać przepisy prawa regulujące jej działalność i spełnić ustawowy obowiązek w dniu 1 stycznia 2022 r. Z materiału dowodowego w sposób niewątpliwy wynika, że w dniu 21 czerwca 2023 r. strona nie realizowała ustawowego obowiązku. Przedsiębiorca dopiero po wszczęciu postępowania administracyjnego, oznakował pistolety wydawcze i dystrybutory, czyli ponad półtora roku od momentu wejścia w życie przepisów rozporządzenia w sprawie informowania o rodzaju paliwa ciekłego. Do dnia 21 czerwca 2023 r. brak było oznakowania na pistoletach wydawczych i dystrybutorach. Sytuacja ta miałaby miejsce w dalszym ciągu, gdyż strona nie była świadoma obowiązku oznakowania cyt.,...,*Nowe naklejki nie zostały umieszczone z powodu przeoczenia przeze mnie wejścia*

w życie nowych przepisów...”, gdyby nie działania kontrolne Łódzkiego WIIH. Tym samym w ocenie organu charakter naruszenia przepisu art. 9ca ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, którego dopuściła się strona jest istotny.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że dobrem chronionym przez normę zawartą w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest prawo nabywców do rzetelnej informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania. Rozporządzenie przewiduje określony sposób oznakowania, który ma obowiązywać na terenie całego kraju a przyjęte rozwiązania są zgodne z zasadami oznakowania stosowanymi w Unii Europejskiej. Rozporządzenie miało na celu wprowadzenie jednolitych zasad na terenie całej Unii Europejskiej.

W związku z powyższym nie można uznać wagi popełnionego naruszenia prawa za znikomą. Mianem znikomego można określić naruszenie, z którym nie jest związane z naruszeniem interesu ogólnego, o czym z kolei decydują okoliczności takie jak dobro chronione przez naruszony przepis, zasięg i konsekwencje naruszenia, okres występowania naruszenia. Natomiast w danej sprawie wykazano, iż stwierdzone naruszenie

Prezes UOKiK wyjaśnia, że ustawodawca w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wprowadził obowiązek oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliw i stacjach zakładowych. Sposób wykonania powyższego obowiązku został szczegółowo określony w rozporządzeniu. Jednocześnie w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 wprowadził sankcję w postaci kary pieniężnej. Ponadto w art. 35c ust. 1 ww. ustawy określił kwotę w jakiej wymierzana jest kara pieniężna. Analiza treści przepisów art. 9ca ust. 1, art. 35a pkt 11 i art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw prowadzi do wniosku, iż organ administracji orzekając na podstawie tych przepisów nie dysponuje uznaniem administracyjnym, lecz działa w ramach decyzji związanej. Prezes UOKiK podziela zdanie wyrażone przez WSA w Warszawie w wyroku wydanym w innej sprawie, że: *dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej* (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r. sygn. akt VIII SA/Wa 205/18). Ponadto Sąd Administracyjny w Poznaniu wskazał w wyroku

z 6 lipca 2016 r., sygn.. III SA/Po 287/16 iż: „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot – o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administracyjnemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków czyli sam fakt stwierdzenia naruszenia prawa, które w tej sprawie zostało niewątpliwie stwierdzone bez wglądu czy powstało ono w sposób zamierzony czy też nie.

W świetle powyższego nie mogły zostać uwzględnione podnoszone przez pełnomocnika strony argumenty o braku negatywnych skutków naruszenia normy z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Nawiązując do zastosowania art. 189d kpa do którego odnosi się pełnomocnik strony Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że zwarty w Dziale IVa Administracyjne Kary Pieniężne ww. przepis zawiera przesłanki nakładania administracyjnej kary pieniężnej. Jednocześnie należy wskazać, iż otwierający ten dział przepis art. 189a § 2 pkt 1 kpa stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej przepisów niniejszego działu w tym zakresie nie stosuje się. Zauważyć należy, że w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zostały uregulowane przesłanki wymiaru kary pieniężnej, przy czym, jak już wskazano powyżej art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 wprowadził sankcję w postaci kary pieniężnej. Ponadto w art. 35c ust. 1 ww. ustawy określił stałą kwotę w jakiej wymierzana jest kara pieniężna, która nie podlega miarkowaniu – 5000,00zł.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, iż ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie zawiera regulacji dotyczących odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej dlatego też organ I instancji rozważył czy ziściły się przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f kpa.

Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie strony, ponownie przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu na podstawie art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miała być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Jak już uprzednio wyjaśniono, dobrem chronionym przez normę zawartą w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest prawo nabywców do rzetelnej informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania. Z treści przywołanego przepisu wynika, że obowiązek oznaczenia winien być wykonany w momencie rozpoczęcia działalności gospodarczej polegającej na wprowadzaniu do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliw oraz stacjach zakładowych. Każdy przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa ciekłe, w tym Strona, był zobowiązany do oznaczenia pistoletów wydawczych w sposób zgodny z rozporządzeniem już w dniu 1 stycznia 2022 r. Wskazać należy, że celem ww. rozporządzenia było wprowadzenie ujednoliconego sposobu znakowania dystrybutorów i pistoletów rodzajem paliwa, obowiązujący we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, tak aby konsumenci, niezależnie od polityki paliwowej prowadzonej w danym kraju, dzięki temu samemu sposobowi znakowania wiedzieli jakie paliwo jest oferowane na danej stacji i jakie może zatankować do swojego samochodu. Różne kolory pistoletów wydawczych oraz grubsza końcówka pistoletów wydawczych oleju napędowego nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz celu rozporządzenia. Jak wspomiano już powyżej z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie w sposób niewątpliwy wynika, że do dnia 21 czerwca 2023 r. przedsiębiorca nie wykonał ustawowego obowiązku. Przedsiębiorca dopiero po wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary administracyjnej, a nie w trakcie kontroli, w toku której dowiedział się o stwierdzonym naruszeniu przepisów, oznakował pistolety wydawcze i dystrybutory, czyli ponad półtora roku od momentu wejścia w życie przepisów rozporządzenia w sprawie informowania o rodzaju

paliwa ciekłego. Powyższe było zależne jedynie od przedsiębiorcy. W związku z powyższym nie można uznać wagi naruszenia prawa za znikomą. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dodatkowo wypada zauważyć, iż strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, tj. po wszczęciu postępowania administracyjnego, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Należy w tym miejscu wskazać, że przesłanki wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 kpa muszą zostać spełnione łącznie tj. waga naruszenia prawa musi być znikoma, a strona musi zaprzestać naruszania prawa. W niniejszej sprawie niewątpliwie wykazano, że nie zachodzą przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 kpa.

W rozpatrywanej sprawie nie ziszcila się również przesłanka obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu wynikająca z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, ponieważ na stronę za to samo zachowanie nie została uprzednio nałożona prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Przedsiębiorca nie został również prawomocnie ukarany za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. W związku z powyższym nie ziszcila się przesłanka uprzedniego ukarania ani spełniania przez tą karę celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna w niniejszym postępowaniu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował możliwość zastosowania art. 189f § 2 kpa. Przepis ten stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w 189f § 1 kpa, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że na podstawie art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona była zobowiązana do oznakowania pistoletów wydawczych od dnia 1 stycznia 2022 r. i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą zatem wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. W rozpatrywanym przypadku fakt usunięcia naruszenia prawa został stwierdzony w aktach

kontroli (pismo strony z 18.09.2023 r. w odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego wraz z dokumentacją fotograficzną). Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszenia przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. Organ nie miał podstaw do wydania postanowienia i wyznaczenia terminu do przedstawienia dowodów usunięcia naruszenia gdyż zaprzestano naruszenia. Natomiast wtórne powiadomienie klientów o stwierdzonym naruszeniu prawa nie spełni celów dla których miałyby zostać nałożona kara pieniężna. Informacja o rodzaju oferowanego paliwa jest niezbędna nabywcy w momencie tankowania pojazdu, a nie w terminie późniejszym. W konsekwencji przepis art. 189f § 2 kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Prezes UOKiK stwierdził, że w tej sprawie nie ziszczyły się przesłanki do obligatoryjnego ani fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f kpa. W związku z powyższym odwołanie strony jest bezpodstawne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że stwierdzono naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli ziszcza się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ww. ustawy. Powyższe skutkuje wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości 5 000,00 zł. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, ani jej miarkowania.

Prezes UOKiK, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że okoliczności wskazane w treści odwołania wniesionego przez pełnomocnika strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia zaskarżonej decyzji Łódzkiego WIIH z dnia 5 października 2023 r. i odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że organ I instancji prowadził postępowanie zgodnie z wymogami Kodeksu postępowania administracyjnego. Odnośnie przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, jak trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny w wydanym w innej sprawie wyroku jest możliwe, *jedynie, gdy postępowanie w I instancji zostało przeprowadzone z naruszeniem norm prawa procesowego, a więc gdy organ I instancji nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego w takim zakresie, który miał istotny wpływ na*

treść rozstrzygnięcia (por. wyrok NSA z dnia 14 lutego 2023 r., sygn. akt III OSK 2910/22). Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Z akt sprawy wynika, że zgromadzony przez Łódzkiego WIIH materiał dowodowy w sposób niebudzący wątpliwości obrazował ustalony stan faktyczny i umożliwiał pełne i dogłębne jej rozpatrzenie. W związku z powyższym w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wniosek pełnomocnika strony jest bezpodstawny.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, wskazany w treści decyzji Łódzkiego WIIH z dnia 5 października 2023 r. w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 oraz poz. 803).

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 oraz poz. 1705); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxxxxxxxxxx]
2. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a